

drukt zij zich ook in den *vorm* af, alleen met dit verschil, dat de stabiliteit der Aegyptische kunst bij de cubisten door een geheel andere levensverhouding, ontbreekt.

Toen de Grieken ageerden tegen de rustige monumentaliteit der Aegyptische bouwkunst en sculptuur, trachtten zij de *Beweging* volgens de natuur uit te drukken, d.i. op physio-plastische wijze en niet volgens de kunst, d.i. op ideo-plastische wijze. Vandaar hun voorliefde voor lichamen in beweging. (zooals de Laokoöngroep).

Hoewel het zeer gevaarlijk is, waardeering te uiten voor onze tijdgenooten moet ik waarheidshalve de eer geven aan de *futuristen*, dat zij in deze eeuw reageerden op de verstarung van het classicisme, dat in formalisme en dilettantisme ontaardde. Zij toch zullen in de historie de eersten worden genoemd, die *beweging* uitdrukten volgens de kunst. De beweging, welke zij tot onderwerp van hun kunst nemen, ontleenen zij aan het dynamische leven der groote steden (afb. 22). Hier zijn de ervaringen rijker en verrassender dan op het platteland, waar de schilders van het verleden heentrokken.

Hoe rijker de ervaringen van een kunstenaar worden, hoe ingewikkelder de problemen en hoe sterker zijn kunstuitdrukking moet zijn. Zoo zullen b.v. groote steden als: Londen, Parijs, Berlijn, New-York, een andere kunst voortbrengen dan b.v. Krommenie of Purmerend.

De inhoud van onze moderne cultuur is een andere dan die van vroegere cultuurs en waar de kunstenaars thans voor werken, is een *algemeenen* uitdrukkingsvorm voor dezen inhoud te vinden.

De algemeene uitdrukkingsvorm van den tijdsinhoud is Stijl.

Bij elken stijl ligt het accent op het volmaakte en waar wij in de voortschrijdende cultuur op ander gebied reeds zooveel volmaakte uitdrukkingsvormen vinden van den tijdgeest, als: draadlooze telegrafie, automobiel, aeroplane, de meest moderne machines op elk gebied, zou het wel opmerkelijk zijn, indien de kunst „achterlijk”